

ΔΗΜΑΓΩΓΟΙ ΚΑΙ ΓΛΑΡΟΙ

Τα νούμερα του πόνου

Κάτι συνδέει τα γλαρά μάτια των «έντεχνων» με τις ποιητικές αναφορές του ΠΑΣΟΚ: η αισθηματική δημαγωγία. Ελάτε να γνωρίσουμε τους νέους *misérables!*

Αφότου και οι γραφικότεροι των media άρχισαν να συγγράφουν εις την καθαρευούσσαν, η σημειολογική αστυνομία έπαψε να συναρτά τη σοβαρότητα με τις χρονικές αυξήσεις. Κάτι ανάλογο είχε γίνει λίγο πριν με το κοτούμι. Και κάτι σχετικό πρέπει να γίνει τώρα με την «εναισθησία».

Οι περισσότεροι τη συναρτούν με μερικές δεκάδες σεσημασμένα νούμερα του πόνου που σέρονται από μέσου εις μέσον, σαν ξέφτι από ρούχο καραγκούνας, και στενάζουν και υποφέρουν και χτυπιούνται - για ορισμένες ασαφείς αιτίες. Χρησιμοποιούν πολλά, γλυκερά κι απίθανα επίθετα, έχουν συντακτικό γεμάτο κόμπους και πόζα (λόγω οίστρου), κάνουν λατρευτικές αναφορές σε οτιδήποτε δημιουργικώς μέτριο πλην σπουδαιοφανές (οι ποιητές που πρόλαβαν να ανακαλύψουν στο λύκειο), χρησιμοποιούν λέξεις λουσάτες που βρήκανε στα λεξικά (και λάμπουν σαν τσίγκινοι ερωτιδείς σε σύνθετο), έχουν σαφώς ένα μετρικό απόηχο από τα δημοτικά μας μοιρολόγια, κάνουν σχεδόν πάντα εθνικοαυτελευθερωτικές «επενδύσεις» στο μαράζι τους - και, βεβαίως, έχουν βελούδινη, αργή και ήσυχη φωνή, μελίχιο χαμογέλιο, μάτια γλαρά, echo στις κορόνες (Ζορμπιτάλα), κρατάνε σάκα (πρώην ταγάρι) και φορούν μπουφάν New Map (πρώην μονγκόμερι).

Οι άνθρωποι αυτοί είναι σαν να 'χουν καταληφθεί από μια γλυκιά σύγχυση - αλλά μέσα στο γλαρώμα και τ' αναφιλητά τους έχουν όλα τα χαρακτηριστικά των μεγαλομανών: νομίζουν ότι είναι ο πολύτιμος μαργαρίτης της Ελλάδος, ότι κανείς δεν τους καταλαβαίνει κι ότι όλοι τους

καταδιώκουν (εξ ου κι ο παραγκωνισμός τους από την ξενόδουλη κουλτούρα!). Είναι, δηλαδή, φύλακες εμπορικών ερειπίων, αλλοπαρμένοι Δον Κιχότες που ακολουθούνται από στίφη γαϊδάρων: ηδονιστές, nightclubbers, bon viveurs, δεξιούς, κυνικούς, μεταμοντέρνους (βάλε τώρα που γυρίζει).

►► Τα νούμερα του πόνου χωρίζονται σε δυο μεγάλες συνομοταξίες. 1ον, τα **όντως νούμερα**, κυρίως καλλιτέχνες, που υποφέρουν πράγματι γι' αυτή την ποιητική τους ανταπάτη, και 2ον, τους **δημαγωγούς του αισθήματος**, που χρησιμοποιούν τις γλυκατζούρες σαν εγχειρίδιο πολιτικής.

Ως προς τους πρώτους, πρέπει να είμαστε ανεκτικοί. Οι άνθρωποι αυτοί είναι όντως ανυπόφοροι, διότι **αντί να δίνουν παρηγοριά, ζητούν όμο να κλάψουν**. Νομίζουν ότι η τέχνη είναι άσυλο ανιάτων και ούτε διανοούνται τι πόνος αληθινός χρειάζεται για να υψωθεί το βίωμα σε τέχνη.

Αγνοούν ότι ο πόνος είναι **πέρασμα**, ένα αναγκαίο στάδιο για να αποκτήσει ο καλλιτέχνης νόημα και παρηγορητική δύναμη. Αντ' αυτού, **κολλάνε στον πόνο** και καταλήγουν να διακονούν τη συμπόνια μας - με κιθάρες που κλαίνε, μαραμένους κήπους και ευωδιαστά Laura Ashley.

Είναι μια **παρεξήγηση εναισθησίας** αυτό, που ξεκινάει από μια μερίδα του «νέου κύματος» και φτάνει σε παροξυσμό με την **Αρλέτα** και το **Νότη Μαυρουδή**. Δεν μπορείς όμως ν' αγνοήσεις το γεγονός ότι αυτοί οι καλλιτέχνες είναι, κατά πλειοψηφίαν, **αθώοι εν τη συγχύσει τους**, πιστεύουν στην ανταπάτη τους και ούτε εξαργύρωσαν ποτέ το γλαρώμα τους με κανά βουλευτική επικρατείας. Είναι ηδυπαθώς ηττημένοι, losers με άποψη, ευγενικά παιδιά τα οποία, πλην της ποιήσεως, δεν βλάψανε κανέναν!

Αντίθετα, οι δημαγωγοί του αισθήματος είναι καθολικά γελοίοι και ποιητικά αναλφάβητοι. Διαπράττουν ένα **συνειδητό ψέμα** όταν χρησιμοποιούν ποιητικές αρλούμπες - χωρίς να τρέφουν προς αυτές την παραμικρή εκτίμηση ή πίστη. Απόδειξη; Οι εκκωφαντικότεροι απ' αυτούς κατάγονται από τη λούμπεν «προοδευτική» εφημερίδα που αποκαλούσε εμμέτρως το Χατζιδάκι «κίναϊδο» και αντιμετώπιζε την τέχνη (πλην Μπακαλάκου, Ανδριόπουλου) σαν «εκτροφείο παρακαμακών»!

Οχι τυχαία. Ήταν και η ποιητική δημαγωγία μια ακόμα κούφια πρωτοπορία του ΠΑΣΟΚ, το οποίο αφού εισήγαγε τη **γλωσσική αμφιθυμία** στα συνθήματα, ασέλησε λιγάκι και επί της ποιήσεως, με στίχους που στα χεϊλι των πρασινοφρουρών έμοιαζαν κάτι παραπάνω από υποκριτικά κλισέ: Έμοιαζαν με **δικαιωμένο ψέμα**.

►► Δεν έχουμε όμως 1981, όσο για το νέο κύμα - ζωή σε λόγου μας. Λίγες αραχνοφάντες ψυχές πλανώνται ακόμα στα χαλάσματα, και κάτι εκπρόθεσμα πράσινα ταγάρια τολμούν και συνδυάζουν τις γελοιώτητες της κομματικής ζωής (έστω) με τον Καρούζο. Δικαιωμένοι από το γεγονός ότι υπουργός **Πολιτισμού** είναι μια επίσης **άσχετη και δημαγωγική** γυναίκα - εξασφαλίζουν, προς το παρόν, το απυρόβλητο των σοβαρών και τη σιωπή όσων «γνωρίζουν».

Όταν όμως τα πράγματα ξεκαθαρίσουν εντελώς, και ο καθένας μιλάει για αυτά που ξέρει και **δικαιούται** να μιλάει, τότε τα νούμερα του πόνου πρέπει να κόψουν τις κορόνες και τα πολλά πολλά - γιατί η μουσα της ποιήσεως έχει χέρι βαρύ και η απόφαση του δήμου και των σοφιστών ήδη ελήφθη (διά βοής) με ένα αυθόρμητο, ενθουσιώδες ΚΡΑΑΑ!

ΣΤΕΡΕΟ ΝΟΒΑ

Το πιο **καλτ** ελληνικό συγκρότημα επιστρέφει με ένα σινγκλ («Παζλ στον αέρα») που ξαναδίνει ήχο στη σιωπηλή, κρυπταισθητική γενιά των nineties. Ραπ σαν ψίθυρος, αιφνίδια στιχάκια σαν αποκάλυψη, ωραία φωνή... Ήρθε η ώρα να τολμήσουν το επόμενο βήμα.

ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΤΥΠΙΑ

Βγάζει πρώτες ειδήσεις, κυκλοφοριακά ανεβαίνει, και - το κυριότερο: βελτιώνεται **δημοσιογραφικά**. Έχει ήδη τις καλύτερες σελίδες για το τι συμβαίνει στον κόσμο. Κι έχει μέλλον.

BLADE RUNNER

Η βίβλος των eighties άνοιξε πάλι στην Αθήνα, στη βερσιόν του Σκοτ. Όλα είναι εδώ. Ο μελοδραματισμός του new wave, η λατρεία των μητροπόλεων, η αγάπη που κουράστηκε από τα κάθε είδους overdose, το θαύμα, ο φόβος του μέλλοντος... Είναι σαν να βλέπεις το υποσυνείδητο των τριάντα κάτι να προβάλλεται σε οθόνη. Στο «Αττικόν».

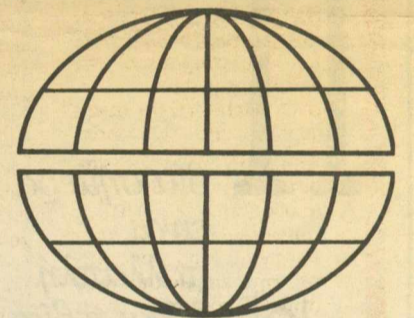
ΠΕΟΛΕΙΞΙΕΣ ΣΤΑ ΜΠΑΡ

Εγιναν καθεστώς! Είναι μια εντυχιωμένη στιγμή της ηδονοβλεψίας, **αρκεί** να μην υποδύονται οι γύρω τους αδιάφορους.

ΜΑΛΑΡΜΕ

Η απόδοση του Γ.Σ. Πατριαρχία, στην προσπάθειά της για ομοιοκαταληξία, χάνει συχνά την καθαρότητα της **μαλαρμικής** ποιήσεως. Είναι όμως ένα προϊόν πάθους κι αφοσίωσης - η δε έκδοση («Ιδεόγραμμα») είναι από κάθε άποψη άψογη.

ΠΑΝΩ ΚΟΣΜΟΣ

ΚΑΤΩ ΚΟΣΜΟΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΑ SITCOMS

Αμφίβολο αν υπάρχουν χυδαιότερα και βλακωδέστερα σίριαλ στον κόσμο. Δεν κρατούν κανένα πρόσημα. Γραμμένα στο πόδι, με διάθεση ναυτίας και συνειρμική δεινότητα Μογγόλου - απευθύνονται στους σκλάβους του prime time, οι οποίοι επίσης τα βλέπουν σαν **καταναγκασμένοι**. Οι ηθοποιοί που παίζουν σε αυτά **αξιοθρήνητοι**, καμημένοι μεροκαματιάδες - με πρώτο και καλύτερο κάποιον που άξιζε καλύτερη τύχη: το Δημήτρη Πουλικάκο.

ΚΑΤΑΣΧΕΣΗ «ΚΛΙΚ»

Τι γελοία κίνηση! - όταν η Star δημοσιεύει **προτοσέλιδα** πισωκολλητά παπάδων! Και τι απροσδόκητο δώρο σε ένα περιοδικό που βλέποντας το Max να το έχει πλησιάσει σε απόσταση αναπνοής μμιείται το μιμητή του: με **ποπ πορνογραφία** και **φανταρίστια ανέκδοτα!**

ΣΕΡΒΙΑ

Την ώρα που η διεθνής της απομόνωση είναι πρωτοφανής, η Ελλάδα εξακολουθεί να παίζει την ωραία και μόνη χώρα που την υποστηρίζει. Γιατί; Ποια εθνική τύφλα το επιβάλλει; Η μήπως οι σεβρικές αγριότητες της **εθνοκάθαρσης** είναι εξ ολοκλήρου μύθευμα των δυτικών μέσων; (Την περασμένη Κυριακή ο **Ριχάρδος Σομερίτης** τόλμησε πρώτος να κάνει την ερώτηση ευθέως).

ΥΠΟΤΡΟΦΙΕΣ ΚΥΒΕΛΗΣ - ΓΙΑΝΝΗ ΧΟΡΝ

Ο Σύλλογος ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΤΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ αναγγέλλει τη θέσπιση Υποτροφιών υπό την επωνυμία ΥΠΟΤΡΟΦΙΕΣ ΚΥΒΕΛΗΣ-ΓΙΑΝΝΗ ΧΟΡΝ και διακηρύσσει Διαγωνισμό για την παροχή τριών ετησίων υποτροφιών σε αντίστοιχο αριθμό υποψηφίων στους τομείς: Μουσική, Θέατρο-Κινηματογράφος, Επικοινωνίες. Οι υποψήφιοι θα πρέπει να είναι ηλικίας μέχρι 35 ετών.

Πέραν των τριών αυτών υποτροφιών, οι ΥΠΟΤΡΟΦΙΕΣ ΚΥΒΕΛΗΣ-ΓΙΑΝΝΗ ΧΟΡΝ θεσπίζουν μια ειδική χορηγία για μελέτη ή έργο επιστημονικό-ερευνητικό, αναφερόμενο σε πολιτιστικά ή εκπαιδευτικά θέματα.

Για περισσότερες πληροφορίες, οι ενδιαφερόμενοι παρακαλούνται να επικοινωνήσουν γραπτώς με τη Γραμματεία Δ.Σ. του Συλλόγου ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΤΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ - Για τις ΥΠΟΤΡΟΦΙΕΣ ΚΥΒΕΛΗΣ-ΓΙΑΝΝΗ ΧΟΡΝ στη διεύθυνση: Βασ. Σοφίας & Κόκκαλη, 115 21 Αθήνα.